

Parakh

Research Journal Deptt. of Punjabi
Language & Literature
Lahore College for Women University Lahore
(Pakistan)
Vol: 8, July- Dec. 2023

پارکھ
تحقیقی مجلہ شعبہ پنجابی زبان و ادب
لاہور کالج برائے خواتین یونیورسٹی لاہور (پاکستان)
جلدی - دسمبر 2023ء، مسلسل شمارہ 16

ڈاکٹر حنفیان، ڈاکٹر طاہرہ سرور

THE PUBLIC NATIONAL POETRY OF AHMED RAHI

احمد رہی قومی تے ملی شاعری

Abstract:

A country and a nation have a great place in someone's life. The identity of a human being is linked with his country. As far as poets are concerned, they are much sensitive and therefore present their feelings in the most esthetic way by carefully considering their linguistic choices. Ahmed Rahi's subject matter is not limited to the emotions of a young unmarried and the married women. His love for country and countrymen is also depicted in his writings. In his public national poetry. He not only makes his countrymen remember their responsibilities but also he prays for his country and fellow men. The paper aims to explore Ahmed Rahi's expertise as public national poet.

Keywords: National, Identity, Emotion, Responsibilities

اسٹنٹ پروفیسر، شعبہ پنجابی، لاہور کالج برائے خواتین یونیورسٹی، لاہور
ایسوی ایٹ پروفیسر، شعبہ اردو، لاہور کالج برائے خواتین یونیورسٹی، لاہور

☆

☆

قومی تے ملی شاعری توں مراد اجتہبی شاعری اے۔ جیہڑی قوم تے ملت لئی کیتی جاوے۔ اجتہبی شاعری جیہدے را ہیں قوم وچ نہ صرف دیس پیار دے جنبدے اگھیرے جاون سکوں دیس یاں وطن لئی من اندر پنگرن والے احساساں تے جذبیاں دا اظہار کیتا جاوے۔ احمد راہی مددھوں محبت وطن انسان سن۔ اوہناں نوں ہمیش توں دھرتی، مٹی تے وطن نال انتہا دی محبت رہی۔ جیہد ااظہار اوہناں اپنے گیتاں تے نظماء وچ کیتا اوہناں دی قومی تے ملی شاعری داسمندھ اجتہبی شاعری رچن دا کارن سی احمد راہی قلمکار سن۔ اوہناں ساری حیاتی لکھ پڑھ کے کمایا۔ اوہ اپنے دور دے وڈے شاعر اس وچوں نیں۔ ایس پاروں مشاعریاں دی لوڑ بنے رہے۔ اوہناں گھٹ مشاعریاں وچ رلت کیتی۔ اوہ ڈھیر بہتے سو شل نہیں سن، فیروی مشاعریاں نوں منعقد کراون والیاں دی کوشش رہندی پئی راہی صاحب اوہناں دے مشاعریاں وچ ضرور لت کرن۔ خاص موقعیاں تے ہون والے مشاعرے تے ٹیلی ویژن مشاعرے جیہناں وچ موقعے دی مناسبت نال اوہناں ملک تے قوم نال محبت دا اظہار شعراں را ہیں کیتا۔ ایہناں موقعیاں لئی اوہناں اجتہبی شاعری کیتی جیہوں اوہناں دی قومی تے ملی شاعری آکھیا جاسکدا اے۔ کجھ شاعری ملی نغمیاں دے طور تے اوہناں شعری پر اگے ”رُت آئے رُت جائے“ وچ وی شامل کیتی۔ جیویں آزادی دیہاڑ دی مناسبت نال اوہناں دا یاک خوبصورت لغہ ”چودہ اگست“ اے۔ جیہدے وچ وطن نال محبت دا اظہار کر دیاں اوہناں حالات تے واقع اول اشارہ کیتا۔ جیہناں داسامنا اوس دور دے لوکاں بڑی دلیری نال کیتا سی۔ اوہناں موجب احمد راہی اوہناں قربانیاں دا ذکر کر دیاں کہ کستر ان آزادی ورگی نعمت لیھی۔

میں دل میں لے کے وہ درد آیا،
جو اس زمین سے
مری محبت کی ابتدا ہے
مری محبت کی انتہا ہے..... مری صدا ہے (1)

پاکستان مسلماناں دیاں لکھاں قربانیاں دا پھل اے تے رب داتھہ اے۔ اج انسان اوہناں دکھاں، تکلیفاء، اوکڑاں، غلاماء، زبردستیاں تے دھرووال دا گوینہیں لاسکد اجیہدے توں لگھ کے وطن حاصل کیتا گیا۔ احمد راہی اوہناں لوکاں وچوں اک سن جیہڑے ونڈ دے دوران واپن والے حالات داشکار سن۔ اوہ حساس طبیعت دے

مالک سن۔ ایں پاروں عام بندے نالوں و دھ حالات تے واقعات توں متاثر ہوئے۔ وکھرے ملک لئی کنیاں
قربانیاں دینیاں پیندیاں نیں ایہدا اظہار اوہناں من کچھویں ڈھنگ نال کیتا اک نفعے ”قائد اعظم کا فرمان“، وچ
پاکستان دے بانی دا پیغام اجوکے دور دے جواناں تکرایہناں شبد اس وچ اپڑیا:

یہ سر زمیں جو ہمیں ملی ہے
ہمارے ایثار کا شمر ہے
لہو سے اپنے ہے جس کو سینپا
خیال رکھنا یہ وہ شجر ہے (2)

احمد راہی ہوراں دے ملی نفعے نہ صرف اوہناں دے وطن لئی احساساں تے جذبیاں دے عکاس نیں۔ سکوں
نغمیاں راہیں اوہناں پھنگے انسان تے سچے پاکستانی ہون دے تقاضیاں دی دی گل کیتی اے۔ دیں نوں لکھاں جاناں
قربان کر کے حاصل کیتا گیا۔ قیام دا مقصد اسلام دا قلعہ بنانا تے دنیا نوں امن، آشتی، محبت تے بھائی چارے دا پیغام
دینا سی۔ احمد راہی موجب اصل مقصد و سارے نہیں چاہیدے۔ سکوں آپسی رنجشاں، نفرتاں، کدورتاں تے
اختلافاں نوں بھلاکے محبت، امن تے بھائی چارے نوں عام کرنا چاہیدا اے۔ کیوں جے ایہو حیاتی دا تقاضا اے۔
حیاتی دے تقاضیاں نوں محنت، کوشش تے لگن بنان پورا نہیں کیتا جاسکدا۔ انسان نوں مقام بناون لئی دن
رات کوشش تے محنت کرنی پیندی اے تاں وکھر ا مقام بناون وچ کامیاب ہوندا اے۔ انچ ای ملک، وطن، دیں دی
سلامتی، ترقی تے عزت دادا رو مدارعوام اُتے اے۔ کوئی ملک اپنے لوکاں راہیں جانپا جاندا اے جد کہ لوک بھاویں دنیا
دے کسے خلطے وچ ٹر جاون اوہناں دی پچھان ملک نال اے۔ کسے ملک دی ترقی تے عزت لوکائی دی ہمت، لگن،
محنت تے کوشش پاروں اے۔ پھلاں دی تازگی باعث نال ہوندی اے۔ احمد راہی دیں نال محبت دا اظہار کر دیاں
کہندے نیں:

یہ بھروسہ، یہ کوہسار ہیں ہمارے جسم و جاں

ہم ان کے پاسباں ہیں اور یہ ہمارے پاسباں (3)

دیں واسیاں دا فرض دیں نال صرف محبت کرنا ای نہیں۔ سکوں ایہدی حفاظت اوہناں دا فرض سکوں قرض

اے جیہڑا اوہناں نوں ہر صورت ادا کرنا اے۔ بھاویں جاناں قربان کرنیاں پین۔ کے ملک دی حفاظت لئی فوج دا کردار مذھلا اے۔ پاکستانی فوج وچ ایہیے جوان نیں جیہڑے دھرتی ماں دی حفاظت لئی تن من تے دھن دی بازی لاون توں وی نہیں ہٹکدے۔ بہادرتے جری جوان وطن دی حفاظت نوں اپنا فرض سمجھدے نیں۔ احمد راہی ہوراں ملی نغمے ”خاک ارض وطن“، وچ فوجی جاناں نوں ڈھیر خراج تحسین پیش کیتا۔

محب وطن پاکستانی ہون پاروں احمد راہی ہوراں قومی ملی نغمیاں راہیں ملک واسیاں نوں نہ صرف اوہناں دیاں ذمہ داریاں دی یاد نہیں دوائی۔ سگوں وطن دی سلامتی لئی دعا گووی نیں۔ اوہ چاہندے سن کہ ایہد اذرہ ذرہ روشن رہوے تے ایس باغ دے کے پھل اتے کدی وی خزاں نہ آوے۔ ایہہ سدا ہریا بھریا تے خوشبو وال کھلار دا رہوے۔ اوہ سچے تے کھرے پاکستانی سن۔ اوہناں دا سمبندھ ترقی پسند اں نال سی تے ترقی پسندانہ نظریاں تے وچار کھن والے لوکاں اتے اکثر ملک دشمنی یاں پاکستان دی مخالفت کرن دا لازام دھریا جاندا۔ ایہہ احمد راہی ہوراں نال ہویا۔ اوہناں نوں اپنی جنم بھوئیں امرتسر نال خاص لگائے تے محبت سی۔ ایسے لئی اوہناں امرتسر دے عنوان یہڑا ک نظم رچی۔ جیہدے وچ اوہناں جنم دھرتی بارے بھرویں محبت دا اظہار کیتا۔ نظم کپھوں ڈاکٹرنا ہید شاہد اک واقع نوں سانجھا کیتا:

”مجھے یاد ہے کہ جب احمد راہی نے ایک بڑی تقریب میں اپنی نظم امرتسر سنائی تو اس کے بعد کچھ اخبارات اور رسائل میں ان کے قومی و ملی تصورات پر بعض شکوک کا اظہار کیا گیا تھا“۔ (4)

احمد راہی ہوراں پاکستان دے قیام ویلے ایہدے حصول لئی سرگرم جماعت ان نال رل کے موڑھے نال موڑھلا کے کم کیتا، پر اوہ ونڈ ویلے ہون والے فساداں دے خلاف سن کیوں جے ایہدے نال نہ صرف مالی سگوں جانی نقصان و دھیرا ہویا سی۔ احمد راہی موجب کے نوں پتا نہیں سی پئی مسلماناں نوں اپنے گھر بارچھڈ کے ایس پاسے آنا پوے گا تے ہندو وال سکھاں نوں پر لے پاسے جانا پوے گا عام لوکاں دا خیال سی پئی ونڈ دے سارے معاملے باہمی رضامندی تے صلح صفائی نال طے ہوون گے، پر ہویا الٹ۔ ایسے پاروں راہی صاحب دی شاعری جیہڑی ترنجن وچ شامل اے اوہ نہ صرف اوس مالی تے جانی تباہی تے نقصان نوں بیان کر دی اے سگوں سوانی نال ہوں والیاں

زیادتیاں تے دھرو داما تم وی کر دی دسدی اے۔ احمد سلیم نال ہون والے مکالمے وچ جدوں اوہناں توں ”ترنجن“ تے امرتا پریتم دی ”نویں رُت“ دی شاعری بارے پچھیا گیا پئی ایہہ ونڈ دے خلاف اے تاں اوہناں بڑا بھرو وال جواب دتا:

”امرتا پریتم دے بارے میں نہیں کہہ سکدا۔ پراوہ اک ترقی پسند شاعرہ سی۔ پریت لڑی، پریت نگر اوہدا پس منظر اے۔ پریت نگر وی پاکستان دے حق وچ سی۔ کمیونسٹ پارٹی پاکستان دی حامی ہی“، (5)

احمد راہی ہوراں دی تقریباً ساری شاعری وچ ایہہ تاثر اے، پراوہناں دی نظم ”کرشن چندر کے نام“ وچ اوہناں کرشن چندر نوں مخاطب کر دیاں آکھیا پئی اپنے حکمراناں دے آکھے لگ کے کمزور لوکاں اُتے ظلم کیتا اے۔ حالاں توں تاں تیمیش ای مظلوماں داساتھ دتاتے اوہناں نال وفا کیتی۔ جتنے کدھرے وی مظلوماں نال ظلم زیادتی تے نا انصافی ہوئی تیرا قلم اوہدے خلاف احتجاج کردار ہیا، پر کشمیر تے کشمیر یاں اُتے ٹھن والے ظلماء اُتے توں تے تیرا قلم چپ اے۔ مطلب ایہہ تاں نہیں پئی توں اپنے حکمراناں دے اشارے تے مظلوماں نال ”پیان وفا“ توڑ دتا اے۔ ڈھیر سوئی نظم جیہدے ہر مصرعے تے اک اک شب و چوں دکھتے تکلیف دا احساس جھلکارے ماردا دسدا اے۔ راہی صاحب، کرشن چندر نوں آ کھیا:

دھر میں جب بھی کھیں، جب بھی کوئی ظلم ہوا
تیرا حساس قلم اُس پہ لھو رویا ہے
اُردو افسانے کے اے شعلہ بے باک بتا
آج کس فکر میں، کس سوچ میں، تو کھویا ہے (6)

وچاراں موجب گلاں کر نیاں ڈھیر سوکھیاں نیں، کہے نوں پورا کرنا یاں اوہدے تے عمل کرنا ڈاڑھا اوکھا اے۔ لکھاری ظلم تے جبر دے خلاف وڈے وڈے دعوے کر کے وڈے وڈے بول لکھدے نیں۔ طاقتو را گے اوہناں دے سارے بول تے دعوے دھرے دے دھرے رہ جاندے نیں۔ ایسے گل دا اظہار راہی صاحب نے اپنی نظم وچ کیتا اے۔

احمراءی ہوریں وطن دے نال وطن دے عظیم لوکاں نال دی محبت رکھدے سن۔ ایہدا ثبوت اوہناں دی نظم ”قائد اعظم کا فرمان“ اے۔ جیہدے وچ اوہناں پاکستان دے بانی قائد اعظم محمد علی جناح نال اپنی محبت تے عقیدت دا اظہار کیتا۔ ہونظمان وچ اک نظم ”عزیز بھٹی“ دی شامل اے۔ جیہڑی اوہناں دے دلیں پیار دے جذبے نوں اگھیر کے سامنے لیا وندی اے۔ احمد راءی تے میجر عزیز بھٹی شہید نوں عقیدت دا خراج پیش کر دیاں آکھیاں:

۔ شہید قوم ذرا دیکھ اُنھا کے چادرِ خاک
تراء وطن تری عظمت کے گیت گاتا ہے
تراء نشان جو تو نے نہیں لیا آ کر
وہ تیری قوم کے ماتھے پہ جگگاتا ہے (7)

احمراءی ہوراں دی وطن نال محبت دا اک ہور بھروں حوالہ اوہناں دی دو حصیاں دی نظم اے جیہدے دو جے حصے دے اخیر وچ اوہناں وطن نوں ماں داد دھر قرار دتا اے اوہدے نال اپنی عقیدت تے پیار دا کھلا ڈھلا اظہار وی کیتا۔ اوہ درد مند انسان تے پاکستانی سن۔ اوہ دوجیاں دے دکھاں وچ دکھی تے اوہناں دیاں خوشیاں وچ خوش ہون والے سن۔ اوہناں ہمیشہ محبت، امن، آشتی تے بھائی چارے دا پیغام ڈتا تے قلم نال ملک دی ترقی تے تعمیر وچ حصہ لیا۔ اوہناں دے نیڑے جنگ کے طور تے وی مسئلے داخل نہیں ہو سکدی۔ کیوں جے جنگاں دے نتیجے وچ ہمیشہ نقصان ای ہوندا اے، تو ماں دا نقصان، نسلام دا نقصان تے انساناں دا نقصان۔ اپنی نظم ”جنگ“ وچ امن دی فاختہ دا ذکر وی کیتا کہ اوہ امن دی فاختہ نوں خوش تے سلامت و پکھن دے چاہیوان نیں۔ اوہناں دی خواہش سی کہ دنیا وچ ہر پاسے خوشی، خوشحالی، امن، سکون تے پیارای پیار ہووے۔ دکھاں دردار داناں تھوای نہ ہووے تے دنیا جنت نظر بن جاوے۔ اوہناں دا دلیں پیار دا جذبہ اوہناں دی پنجابی شاعری وچ وی اے۔ راہی صاحب نوں اپنے آبائی شہر امر تر نال انتاں دا لگاؤ تے کھج سی۔ ونڈگروں اوہناں نوں امر تر چھڈنا پیا، فیروی اوہناں دی شہر نال محبت کدی گھٹ نہ ہوئی۔ کیوں جے اوہناں دا بچپن تے جوانی اوسے شہر وچ لگھی۔ اپنا علاقہ، اپنے لوک ایتھوں تینکر پی اوہناں دے بھیناں بھروں تے ماں دی قبروی اوسے شہر وچ ای رہ گئی۔ جیہد اوہناں نوں سدا فسوس رہیا۔ اوہ جدوی امر تر نال

تعلق رکھن والے کے جی نوں ملدے تاں اوہناں داؤ کھڑوں ہو جاندا۔ اوہناں اپنی ماں دی قبرتے امرتسرو چھڑن رجھوں اک نظم لکھی۔ ایہہ نظم ”ترنجن“، توں بعد دی تخلیق اے۔ احمد سلیم ہوراں موجب ایہہ نظم پاکستان وچ کدھرے نہیں چھپی، پر اوہناں نوں ایہہ بدرج سہنی ہوراں دے پاکستانی سفرنامے وچوں لیھی۔ جیہد اک اک اکھرا کھاں وچ سلائیاں پھیرن ورگا سی۔

دیں والیو! آپنے دلیں اندر

اسیں آئے ہاں وانگ پر دیسیاں دے
الیں مٹی دی گلکھوچ مامیری
ستی پئی اے سمیاں دی ہوک بن کے
اس پانی نال پانی ہوئے نیرمیرے
اینھے آس ترین میری کوک بن کے (8)

نظم راہی صاحب نے پاکستان آئے بدرج سہنی نوں سنائی۔ جیہوں سُن کے پنڈی تے بھیرے توں وچھڑر جاون والے بدرج سہنی دے اپنے ڈکھ بھرے ہو گئے۔ احمد راہی دی بدرج سہنی نال دوجی ملاقات ریلوے شیشن تے اوہناں نوں ٹورن ویلے ہوئی۔ مگروں احمد راہی ہوراں اک ہور نظم لکھی۔ جیہدے وچ اوہناں اپنے دلیں، اپنی جنم بھوی توں وچھوڑے دے ڈکھنوں اک ہور ڈھبوں بیان کر دیاں ایہدا کارن بنن والی ونڈ دا ذکر بڑے سچے تے متاثر کن اندازوچ کیتا۔ نظم داسرنواں ”درج سہنی نوں“ اے۔

راہی صاحب دی قومی تے ملی جذبیاں دی ترجمان شاعری دلیں بارے نہ صرف اوہناں دیاں دلی کیفیتیاں دی ترجمان اے سگوں ایہہ ہر اوس سچے پاکستانی دے دل دی آواز اے۔ جیہڑا اپنے دلیں تے دھرتی نوں ماں دا درجادیندا اے۔ اولا دا وجود ماں نال اے۔ انخ ای عوام دا وجود وطن نال ہوندا اے۔ احمد راہی ہوراں کھلے ڈلھے ڈھنگ نال عام فہم تے سادہ شبداں دا ورتارا کر دیاں اپنے جذبیاں تے سدھراں نوں شعراءں دا بانا پوایا۔ شاعری اوہناں دی شہرت دا کارن تے نہیں، پر بہت سارے تخلیقی کماں وچ ایہدا حصہ اے۔ اوہناں الیں کھیت وچ بہتا کم تے نہیں کیتا، پر جناؤ کیتا اوہنے عوام توں قبولیت تے مقبولیت دی مانتا کھٹی۔

حوالے

1. Ahmad Rahi, Rutt Aaey Rutt Jaey, Lahore: Frontier Post Publications, 1st Edition, 1993, P:112-113
2. Ibid, P:114-115
3. Ibid, P:120
4. Naheed Shahid, Dr, Ahmad Rahi: shakhsiyat Aur Fun, Islamabad: Academy Adbiyaat Pakistan, 2007, P:79
5. Ahmad Saleem, Ahmad Rahi: Bataan Mulaqataan, Islamabad: Dost Publications, 2005, P:89
6. Ahmad Rahi, Rag-e-Jaan, Lahore: Alhamd Publications, 2005, P:57
7. Ibid, P:86
8. Ahmad Rahi: Bataan Mulaqataan, P:60-61